

בבית המשפט העליון

רע"פ 2669/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: נאסר חאמד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז בלוד בעפ"ת 53643-11-18 מיום 27.3.2019 שניתן על ידי כב' השופטת נ' בכור

בשם המבקש: עו"ד א. אורון

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז בלוד (השופטת נ' בכור) בעפ"ת 53643-11-18 מיום 27.3.2019, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (השופטת ר' רז) בנב"א 13228-12-16 מיום 5.11.2018.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה בשכרות, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה; נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה; התנהגות הגורמת נזק, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה); ואי שמירה על רווח, לפי תקנה 49 לתקנות התעבורה.

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 16.12.2016 בסמוך לשעה 13:30, נהג המבקש בקלות ראש, בכך שלא שמר רווח מספיק המאפשר עצירה, ופגע עם חזית רכבו בחלקו האחורי של רכב אשר עמד לפניו בצומת מרומזר, כך שמעצמת ההתנגשות נהדף הרכב לפניו, ופגע ברכב נוסף שעמד לפניו. כתוצאה מכך ניזוקו שלושת כלי הרכב.

המבקש עשה זאת בעת שנהג תחת השפעת אלכוהול, בכמות העולה על הכמות המותרת בחוק, וכן בזמן שעומדת לחובתו פסילה מלנהוג, אשר הוטלה עליו בבית משפט השלום לתעבורה באילת במסגרת תת"ע 16-02-6686 מיום 17.7.2016, וזאת למשך 6 חודשים.

4. בית משפט השלום הפנה את המבקש לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, ומ-4 תסקירים שהוגשו לבית המשפט עלה כי המבקש עושה שימוש לרעה באלכוהול ולא מכיר בבעייתיות שבהתנהגות זו ובסיכונים הכרוכים בכך. בסופו של דבר לא בא שירות המבחן בהמלצה להליך שיקומי-טיפולי.

5. בבואו לגזור את עונשו של המבקש, שקל בית משפט השלום את חומרת מעשיו, וכן את העובדה כי תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר-הפעלה למשך 7 חודשים, אשר הוטל עליו בתת"ע 13-11-2618. צוין, כי לא היה בעובדה זו כדי להרתיע את המבקש "מלשוב ולנהוג כשהוא שיכור ולבצע עבירות נוספות".

מנגד שקל בית משפט השלום את גילו הצעיר של המבקש; העובדה שלא ריצה בעבר מאסר בפועל; שהותו הארוכה בתנאים מגבילים; ולקיחת האחריות על ידו.

בסופו של יום, גזר בית משפט השלום על המבקש עונשים של 7 חודשי מאסר בפועל; הפעלה בחופף של 7 חודשי מאסר על תנאי; 7 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או נהיגה בזמן פסילה, למשך 3 שנים; 30 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל; הפעלת עונש מותנה של פסילת רישיון הנהיגה לתקופה של 3 חודשים; 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים; וכן קנס בסך 2,000 ש"ח.

6. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי בטענה כי יש להקל בעונשו באופן שירצה את עונש המאסר שהוטל עליו בדרך של עבודות שירות, וזאת לנוכח התיקון לחוק העונשין (תיקון מס' 133 – הוראת שעה), התשע"ח-2018 שעתיד היה להיכנס לתוקף ביום 1.4.2019, וקובע כי ניתן לרצות עונש מאסר של עד תשעה חודשים בעבודות שירות.

7. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, תוך שקבע כי לא נפלה כל שגגה בגזר דינו של בית משפט השלום. כמו כן עמד בית המשפט על החומרה הכרוכה בעבירות נהיגה בזמן פסילה ונהיגה תחת השפעת אלכוהול, וקבע כי בנסיבות העניין, המקרה

”חמור ביותר – מדובר בנהיגה בפסילה 12 יום בלבד לאחר שהמערער (המבקש – י’ א’) הגיש תצהיר כתחליף להפקדת רישיונו, ויש בכך כדי להצביע על זלזול בחוק, וזאת תחת השפעת אלכוהול, תוך גרימת תאונת דרכים ונזק לרכוש”.

8. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה שב המבקש על טענותיו כפי שנטענו בערכאות הקודמות, ומבקש להשיב את התיק לבית משפט השלום לתעבורה לצורך הכרעה בשאלה האם מוצדק להמיר את עונש המאסר שהוטל עליו לריצוי בדרך של עבודות שירות.

9. דין הבקשה להידחות.

10. הלכה היא כי רשות ערעור ב”גלגול שלישי” תינתן במקרים חריגים, במסגרתם מעלה הבקשה שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם מעוררת הבקשה חשש לאי צדק שיגרם למבקש או עיוות דין.

11. הבקשה שלפניי לא באה בגדרי אמות המידה האמורות, ודי בכך כדי לדחותה.

12. לגופו של עניין אציין כי בית המשפט המחוזי בחן את התמונה העונשית כמכלול, וקבע כי לא היה מקום להסב את עונש המאסר בפועל שהוטל על המבקש לריצוי בדרך של עבודות שירות, כך שהשאלה שמעלה המבקש במסגרת הבקשה דנן נידונה למעשה, ונדחתה, בבית המשפט המחוזי.

זאת ועוד, אני סבור כי ענישה בדרך של מאסר בפועל ראויה בנסיבות העניין, וזאת לנוכח הזלזול הניכר בחוק ובפסיקת בית המשפט בעניינו כנלמד מהתנהלותו של המבקש, במסגרתה נהג ללא רישיון נהיגה בתוקף בהיותו נתון תחת השפעת אלכוהול תוך סיכון משתמשי הדרך, וכל זאת שעה שתלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי (וראו: רע”פ 8619/18 חסן נ’ מדינת ישראל פסקה 12 (13.12.2018)).

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ”ג בניסן התשע”ט (28.4.2019).

ש פ ט